
Pochovával Palacha, podepsal Chartu 77, vedl ETF UK. Teolog Trojan slaví devadesátku

---

Pochovával Palacha, podepsal Chartu 77, vedl ETF UK. Teolog Trojan slaví devadesátku

Bývalý děkan Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy, emeritní profesor a čestný člen vědeckých rad profesor Jakub Schwarz Trojan se v květnu dožívá mimořádného životního jubilea (nar. 13. 5. 1927 v Paříži). Pro všechny, kdo jej znají, netřeba dodávat, že je v kondici, kterou mu mohou závidět mnozí o generaci mladší.

Jakub Trojan si zvolil za svůj obor teologii, jíž se profesně věnuje od konce 40. let, kdy odešel z vysoké školy obchodní a zapsal se na teologickou fakultu. Tu absolvoval (po tříletém přerušení vynuceném povoláním k vojenské službě v PTP) v polovině 50. let a nastoupil do služby jako evangelický duchovní. Jeho intenzivní zájem na kritické funkci teologie v církvi i ve společnosti jej záhy přivedl do skupiny Nová orientace, kde se od 60. let spolu s kolegy zabýval sociálními aspekty teologie (otázka moci). Stejný zájem ho vedl k obnovení studia ekonomie na VŠE. V pohnutých měsících po sovětské invazi obhájil svou disertační práci z teologie (ThDr, 1969) a před nástupem normalizace úspěšně absolvoval politickou ekonomii (Ing, 1971).

To však již byla společenská angažovanost teologů nežádoucí, a tím víc v případě faráře, který pohřbíval Jana Palacha. Roku 1974 mu byl odebrán státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti a následujících 15 let pracoval v civilních povoláních, po podpisu Charty 77 ještě s dalšími omezeními. Ve své teologické práci, kterou rozvinul v příznivějších letech (do r. 1970 publikoval kolem 25 odborných statí), pokračoval i za obtížných podmínek disentu, publikoval v zahraničí, vedl bytové semináře a ve chvíli, kdy dosáhl věku opravňujícího k odchodu na odpočinek, přišla změna a povolání na evangelickou fakultu.

Zde převzal uprázdněnou katedru etiky, rozvinul intenzivní vědeckou i pedagogickou práci, v roce 1990 se habilitoval (na základě zahraniční publikace, *Entfremdung und Nachfolge*, Mnichov 1980) a následně byl zvolen děkanem fakulty, mezitím inkorporované do UK. Za dvě období v čele fakulty nejen stihl doplnit prořídlý a zestárlý sbor vyučujících, ale podařilo se mu po letité námaze a dlouhé řadě nenaplněných příslibů (hned několikrát byl fakultě státními orgány přislíben objekt, který byl nakonec přidělen jiné instituci) opatřit pro fakultu vlastní budovu (poměrně komplikovanou koupí) v Černé 9. Fakulta se do nového objektu nastěhovala ještě za jeho děkanování v roce 1995.

Ve své vědecké práci se Trojan nadále soustředil na otázky sociální etiky (*Spravedlnost povznáší národ*, 2002), moci (*Moc v dějinách*, 1994), lidských práv (*Idea lidských práv v české duchovní tradici*, 2002) a etiky hospodářství (*Etické vztahy v ekonomice*, 2012), nezanedbával ani témata teologická (*Ježíšův příběh: výzva pro nás*, 2006). Spolupracoval na několika mezinárodních sociálněetických projektech (*Marktwirtschaft auf dem Prüfstand*, Berlín 1994; *Totaler Markt und Menschenwürde*, Neukirchen-Vluyn 1996) i na ekumenických projektech domácích (dokument *Pokoj a dobro*, 2000).

Za 27 let akademické práce (do níž vstoupil více než šedesátiletý!) vychoval desítky diplomantů a doktorandů, podílel se na koncepční práci organizační i vědecké, jak ve vedení fakulty, tak ve vědeckých radách. Vedle odborné práce teologické je Trojanovou celoživotní zálibou poezie. A možná právě tady najdeme, kde se bere jeho úžasná vitalita, chuť do práce a optimismus: „Život svůj vnímej spektrem naděje,“ radí čtenáři ve své zatím poslední sbírce (2016). A na jiném místě: „I když ti zrovna není hej, nedej to nikdy znát. Směj se! Oči tvé ať stále žhnou – a radost lze vyčíst z tvých tváří!“ To profesor Trojan demonstruje na vlastním příkladu a my mu přejeme, aby to platilo každý další den jeho života, za nějž jsme hluboce vděční.